

I. DREPT ADMINISTRATIV – PARTE GENERALĂ

1. Administrația publică se caracterizează prin aceea că:

- a) se identifică cu administrația de stat;
- b) include și activitatea administrației publice locale, a regiilor autonome, precum și a altor instituții publice;
- c) este strâns legată de puterea executivă și se confundă cu aceasta.

2. Relația dintre știința administrației și știința dreptului administrativ se caracterizează prin următoarele aspecte:

- a) dreptul administrativ nu are un obiect de cercetare distinct de știința administrației;
- b) știința administrației se preocupă la modul general și de dreptul aplicabil administrației publice, folosind rezultatele obținute de științele juridice;
- c) între dreptul administrativ și știința administrației există o relație similară celei existente între administrația publică și administrația privată.

3. Principiul fundamental al administrației publice este:

- a) principiul legalității;
- b) principiul subordonării administrației publice;
- c) principiul subsidiarității.

4. Principiul democratismului are la bază aspecte esențiale privind:

- a) egalitatea în drepturi a cetățenilor;
- b) participarea membrilor societății la administrația publică;
- c) conducerea colectivă a organelor administrației publice.

5. Sub aspectul competenței materiale organele administrației publice cu competență materială generală, își pot desfășura activitatea, în principiu:

- a) în toate domeniile și sectoarele de activitate;
- b) numai în domenii și sectoare de activitate precis determinate;
- c) își pot realiza atribuțiile la scară națională, pe întregul teritoriul țării.

6. Este element component obligatoriu al organelor administrației publice:

- a) capacitatea juridică de drept civil;
- b) personalitatea juridică;
- c) competența.

7. Prin structura teritorială a sistemului administrației publice se înțelege:

- a) clasificarea organelor administrației publice în funcție de unitatea administrativ-teritorială în raza căreia își au sediul;
- b) temeiul de drept al împărțirii organelor administrației publice în organe centrale, organe locale și autorități autonome;
- c) organizarea sistemului administrației publice în raport cu teritoriul statului și al unităților administrativ-teritoriale.

8. Sub aspectul organizării sistemului organelor administrației publice există:

- a) criteriul teritorial;
- b) criteriul resurselor financiare;
- c) criteriul funcțional.

9. Potrivit criteriului teritorial, organele administrației publice se împart în:

- a) instituții publice și servicii publice;
- b) organe centrale și organe locale;
- c) Parlament, Guvern, ministere.

10. Dreptul administrativ are strânse legături cu următoarele discipline de drept:

- a) drept constituțional;
- b) drept civil;
- c) drept internațional privat.

11. Dreptul administrativ este o ramură a:

- a) dreptului public;
- b) dreptului privat;
- c) dreptului european.

12. Dreptul administrativ ca ramură de drept reglementează:

- a) activitatea și organizarea organelor administrației publice;
- b) raporturile juridice dintre organele administrației publice și dintre aceste organe și particulari (persoane fizice sau juridice);
- c) răspunderea juridică sau sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea acestor norme.

13. Dreptul administrativ reunește normele juridice ce reglementează:

- a) doar organizarea, funcționarea și activitatea organelor administrației publice locale;
- b) organizarea, funcționarea și activitatea statului;
- c) organizarea, funcționarea și activitatea autorităților administrației publice.

14. Obiectul dreptului administrativ îl constituie:

- a) normele juridice care reglementează organizarea, funcționarea și activitatea autorităților administrației publice;
- b) normele economice;
- c) normele sociale.

15. Raporturile de drept administrativ care se formează în cadrul sistemului administrației publice sunt:

- a) raporturi de subordonare;